

СТАНОВИЩЕ

от

проф. д. изк . Петер Кънчев Цанев

на

Дисертацията

НЕВРОЕСТЕТИКА НА ЕМОЦИЯТА

&

СЪВРЕМЕННАТА ХУДОЖЕСТВЕНА ФОРМА

.

Докторант:

ЦВЕТАНА ЦВЕТКОВА ИВАНОВА

Предоставеният дисертационен труд от Цветана Иванова се състои от увод, шест глави, заключение, библиография и приложение с илюстрации. Общият обем от 315 страници основен текст, 17 страници библиография – обхваща 232 източника, заедно с електронните издания. Приложението е съставено от 107 страници илюстрации. Структурата на съдържанието обхваща шест глави:

:

1. ЕМОЦИЯ. НЕВРОЕСТЕТИКА
2. НАУКА & ИЗКУСТВО

3. СИМЕТРИЯ
4. ПРАКТИЧНИ И ЕКСПЕРИМЕНТАЛНИ ПРИЛОЖЕНИЯ НА МЕТОДИ ЗА ОБЕДИНЕНИЕ НА НАУКА & ИЗКУСТВО
5. МУЗИКАТА НА ДНК
6. ДЕТЕКТОР НА ЕМОЦИЯТА

В първата част на изследването **ЕМОЦИЯ И НЕВРОЕСТЕТИКА** са разгледани теоретични и исторически аспекти, свързани с понятията „естетическо преживяване” и „емоция”. Специално внимание е отделено на специфичната история на тези понятия и термини в теоретичната сфера на изкуствознанието и по специално в областта на психологическата естетика и психологията на изкуството.

Проучени са невронаучните подходи на невроестетиката групирани зад понятието – въплътена симулация. Има интервюта с основателя на невроестетиката, както и с други водещи чужди и български учени. Тази първа част от дисертацията се отличава с ясна структура и задълбочено съдържание, което е изградено върху обширна и адекватна за темата българска и чуждестранна научна литература.

Втората част на дисертационният труд е посветена на взаимодействието **НАУКА & ИЗКУСТВО**. Важен изследователски момент в тази част на дисертацията е обширният сравнителен анализ на различните подходи и интерпретации върху въпросите, свързани с възможното взаимодействие между науката и изкуството в съвременния свят. Разгледани са интердисциплинарните методи за

обособяване на ново естетическо съзнание, вследствие обединяването на световите на науката и Изкуството. Интерес представляват оригиналните интерпретации на Цветана Иванова, посветени на новата вълна *“Наука и Изкуство”*, като проява на съвременната култура, а също и инспирираните от експерименталните взаимодействия на науката и изкуството явления в културата, като възможност за възникване на нови художествени практики и форми.

Третата част на дисертационния труд **СИМЕТРИЯ** разглежда естетичното възприятие през погледа на симетрията, пропорцията и хармонията – като класически методи за интегриране на науката и Изкуството.

Приносният момент в тази част на изследването е свързан с ценна изследователска дейност, която показва голямото разнообразие от приложения на принципа на симетрия в изкуствата. Предложени са нови подходи за изследване, базирани на интегрирането между наука и изкуство като например хармоникални изследвания на връзката между цвят и светлина.

Четвъртата част на изследването **ПРАКТИЧНИ И ЕКСПЕРИМЕНТАЛНИ ПРИЛОЖЕНИЯ НА МЕТОДИ ЗА ОБЕДИНЕНИЕ НА НАУКА & ИЗКУСТВО** разглежда проблемът за границите на естетичното възприятие и по-точно приложението на разгледаните в предишните глави методи на обединение между наука и изкуство по отношение на концептуалното конструиране на проектите, а също и тяхното художествено изпълнение.

Пета глава **МУЗИКАТА НА ДНК** представя в научен и творчески план интердисциплинарния проект - Музиката на ДНК. Проектът включва разработване на оригинална методика за превод на ДНК кода на езика на музиката, прилагане на тази методика за създаване на музикален образ на основните хормони определящи човешкото поведение, създаване на единно музикално произведение, чрез комбиниране на музиката на отделните хормони и създаване на основа за визуализация на поведението на хормоните, базирана на техни компютърни модели. Методиката за създаване на такава музика е иновативна и обединява научното знание за човешката физиология с музикалните изразни средства.

Шеста глава **ДЕТЕКТОР НА ЕМОЦИЯТА** има програмен характер и представлява проект за трансдисциплинарен дългосрочен проект, който обобщава и доразвива всички по-горе описани изследвания. Това е проект, който има заложен в себе си дългосрочни интердисциплинарни изследвания провеждани със самата публика при възприемането на художествени творби в експерименталното пространство на съвременното изкуство.

Основен принос на разглеждания труд се явява неговият новаторски характер. За първи път в българското изкуствознание се разглежда систематично връзката между съвременната художествена форма и системите за биофийдбек в процеса на възприятие през призмата невроестетиката. Създадена е интердисциплинарна платформа за реализация на изследователски творчески модули –

прилагаща концепциите, изведени от разработения методологично-теоритичен процес, в научно-художествени проекти.

В заключение смятам, че пред нас е един достоен теоретичен труд, който отговаря на необходимите изисквания и предлагам на уважаемото научно жури да присъди на Цветана Иванова научната и образователна степен „доктор”.

20. 09. 2017 г.
София

/проф. д. изк. Петер Цанев/